

ת"פ 30174/04/13 - מדינת ישראל נגד ל ה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 30174-04-13 מדינת ישראל נ' ה

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ל ה
	ע"י ב"כ עו"ד שטיינברגר

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות ובעבירה של הסגת גבול, כמפורט בכתב האישום.

בהתאם לאמור בכתב האישום, ביום 26.8.12 בחצות הלילה או בסמוך לכך נכנס הנאשם לדירת גרושתו (להלן: **המתלוננת**), ללא רשות בעת שקיימה ארוחת ערב עם חברים.

המתלוננת ביקשה מהנאשם כי יצא מהדירה, אך הוא סרב.

בהמשך ניגש הנאשם אל המתלוננת ותקף אותה שלא כדין בכך שסטר לה בלחי שמאל.

המתלוננת בתגובה נטלה את הטלפון בכדי להתקשר למשטרה, ובנסיבות אלו סטר לה הנאשם שנית בלחי שמאל ואחז בידה הימנית תוך שציפורניו ננעצות בבשרה.

אורחי המתלוננת קמו לעזרתה ובתגובה בעט הנאשם בברך שמאל של המתלוננת.

הוסכם בין הצדדים, כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן אשר יתייחס גם לעניין הרשעתו.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקיר מיום 21.9.14 עולה כי הנאשם כבן 43, גרוש ואב לילד בן 10.

הוריו של הנאשם גרושים, כאשר הקשר עם אביו תואר כמורכב ואילו עם אמו נשמר קשר קרוב.

הנאשם סיים לימודיו בכיתה י"א ושרת שירות צבאי מלא וכן שירות מילואים למשך כ 11 שנה עד אשר שוחרר על רקע אי התאמה.

הנאשם עבד במקומות שונים, ולא שמר על רצף תעסוקתי, אך הציג מכתבי המלצה ממעסיקיו.

כיום החל הכשרה בת מספר חודשים כטכנאי סלולר לעבודה בחברת תקשורת טלפונית, כחלק מהליך שיקומי.

על פי אישור מהמוסד לביטוח לאומי, אותו הציג הנאשם לשירות המבחן, עולה כי הנאשם מוכר כמי שאינו עובד מאז 2008 ועל זכאותו לגמלת הבטחת הכנסה בין השנים 2011-2014.

לדברי הנאשם, קשייו לקיים רצף תעסוקתי נבעו מצווי המעצר וריצוי תקופות מאסר קצרות בגין אי עמידתו בתשלום דמי המזונות בזמנים שלא עבד ולא השתכר, וכן בעקבות מצב נפשי ירוד.

בהקשר זה נמסר כי הנאשם סבל ממשבר במסגרת בעת שירותו בשירות הבטחון, והוא נמצא בטיפול ומעקב פסיכולוגי ופסיכיאטרי תרופתי משנת 1996.

נמסר כי עקב מצבו הנפשי התקשה להשתלב בעבודה. כן נמסר כי מצבו הנפשי החמיר לאחר הולדת בנו וכן בהמשך בעקבות גירושיו.

נמסר כי לאחר שחרורו השתמש בקנביס כדרך להתמודדות עם קשייו הנפשיים, ולדבריו אינו צורך יותר את הסם מאז גירושיו.

בבדיקה שנערכה לנאשם נמצאו עקבות לבנזודיאזפינים, אשר ידוע כי מצויים גם בתרופות פסיכיאטריות, והנאשם הציג מרשמים של תרופות פסיכיאטריות אותן הוא נוטל.

כן נמצא בבדיקות סבוטקס - תחליף סם, כאשר הנאשם שלל שימוש בחומר כזה.

מגליון רישומו הפלילי נמצא כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולא מתנהלים נגדו תיקי מב"ד נוספים.

לדברי הנאשם, הרקע לעבירות האלימות המיוחסות לו הינם דיונים ועימותים עם גרושתו סביב הסדרי הראייה, אשר נמשכו מספר שנים, וכאשר נתקל בסירוב לאפשר לו לדבר עם בנו, וביחס שהוא חווה כזלזול מצד גרושתו.

בנסיבות אלה הגיב כמתואר בכתב האישום כשהיה נסער ובמצב נפשי ירוד.

הנאשם מסר כי ביום שקדם לביצוע העבירות הרגיש כי מצבו הנפשי מתדרדר ואף פנה למשטרה לצורך עיכובו. הנאשם מסר כי לא עוכב ולא ידע להסביר מדוע לא פנה לגורמי טיפול.

נמסר כי בעקבות קונפליקטים בין בני הזוג במהלך הגירושין הם הופנו לטיפול של יחידת הסיוע ומונתה פקידת סעד.

נמסר כי לאחר האירוע נשוא כתב האישום התנהל קשר תקין בין הנאשם למתלוננת, אך בשנת 2014 הגיש הנאשם נגדה תלונה במשטרה על אלימות כלפי בנו ובעקבות האירוע הועברה אליו המשמורת בצו בית משפט לתקופה קצרה,

ובהמשך הוחזרה המשמורת לידי האם.

בהתייחסו לנסיבות האירוע, טוען כי התנהגות זו הינה חריגה ואינה מאפיינת אותו, הנאשם הביע צער על הפגיעה במתלוננת. הנאשם מסר כי פנה לטיפול למניעת אלימות במשפחה בבני ברק והשתתף בשני מחזורים של קבוצות טיפול וכן בטיפול פרטני. מהעו"ס שטיפלה בו נמסר כי הנאשם שיתף פעולה בטיפול.

משיחת שירות המבחן עם המתלוננת, תארה את הקשיים בזוגיותם על רקע אי תפקודו התעסוקתי ובהמשך שימוש במריחואנה ומצב נפשי ירוד. לדבריה ההתנהגות שתוארה בכתב האישום הינה חריגה להתנהגותו, אף שניתן היה להתרשם כי המתלוננת חוותה במהלך הנישואין ולאחר הגירושין אלימות מילולית והתנהגות מאיימת ומטרידה מצד הנאשם על רקע המאבקים המשפטיים סביב נושא המזונות והסדרי הראייה.

נמסר כי מאז הגירושין מתנהלים מאבקים סביב נושא המזונות והסדרי הראייה, לאור אי תשלום מזונות ע"י הנאשם. המתלוננת מסרה כי נושא זה נרגע בעזרת אמו של הנאשם אשר רשמה את דירתה על שם הנכד.

כן נמסר כי לאחרונה ובעת שמנהלת מערכת זוגית הבעיות עם הנאשם מתחזקות.

לאור מורכבות המקרה, התנהגותו האלימה של הנאשם, מצבו הנפשי והשימוש בסמים נדרש להמשיך בתהליך האבחון לשם גיבוש תכנית טיפולית.

ביום 25.1.15 התקבל תסקיר משלים.

בתקופת הדחייה נשלח הנאשם לשתי בדיקות נוספות לאיתור שרידי סם, תוצאות הבדיקות היו תקינות ולדברי הנאשם חדל לקחת תרופות פסיכיאטריות על דעת עצמו בעקבות ממצאי הבדיקות הקודמות.

בהמלצת שירות המבחן נשלח הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית ועל פי דו"ח מיום 24.12.14 צוינה התרשמות מפרזנטציה סכיזופרנית. הומלץ על המשך ברור מצבו.

נמסר מהפסיכיאטר, אשר ערך פגישה נוספת עם הנאשם, כי נדרש טיפול בתחום האלימות במשפחה לצד טיפול פסיכיאטרי תרופתי, כאשר בהמשך תישקל הפנייה לטיפול פסיכותרפויטי במרפאה לבריאות הנפש.

במפגש זה עודכן שירות המבחן מהעו"ס מהיחידה לטיפול ומניעת אלימות במשפחה במסגרתה מטופל הנאשם מזה כשנתיים, כי לאחרונה שולב בקבוצה טיפולית נוספת, לוקח חלק פעיל ומתמיד להגיע. משיחת שירות המבחן עם המתלוננת עולה כי הקשר עם הנאשם אינו מתקיים באופן ישיר, וכי עדיין קיימים קשיים בנושא הסדרי הראייה. צוין כי הוגשה על ידה בקשה לשינוי הסדרי הראייה ומינוי פקידת סעד.

התקבל תסקיר משלים אחרון מיום 28.4.15. במפגש הנוכחי עם שירות המבחן מדווח הנאשם על רגיעה ויציבות בחייו, עובד כטכנאי סלולר במעבדה, שומר על קשר רציף עם בנו ומקיים קשר תקין עם גרושתו בעזרת כלים שרכש במסגרת הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה.

נמסר כי הנאשם מקבל אחריות למעשיו ומבין את חומרתם ומסביר את ביצוע העבירות תחת השפעת אלכוהול, בו אינו

עושה שימוש בדרך כלל.

בדיקת שות נוכחית נמצאה נקייה מסמים.

מהפסיכיאטר המטפל נמסר כי הוא התרשם מהאיזון שחל במצבו של הנאשם לאחר שקיבל טיפול תרופתי מתאים ונמצא בטיפול רגשי במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה, כך שאינו רואה צורך להמשיך בטיפול במסגרת בריאות הנפש.

מהעובדת הסוציאלית במרכז למניעת אלימות במשפחה נמסר כי הנאשם מתמיד להגיע למפגשים ואף חזר לקיים שיחות פרטניות.

אף גרושתו מתארת רגיעה והטבה ביחסים בין בני הזוג ללא בעייתיות תוך ציון מחויבותו והתמדתו בהסדרי הראיה עם בנו.

לאור האמור, להערכת קצינת המבחן, ביצוע העבירה היווה נקודת מפנה עבור הנאשם ושיקף לו את הבעייתיות שבהתנהגותו האלימה והוביל אותו לטיפול כולל, במסגרתו רוכש כלים להתמודדות, ובמקביל מעלה את חיו על פסים נורמטיביים.

לאור העדר הרשעות קודמות ובכדי להימנע מפגיעה אפשרית בתעסוקתו של הנאשם, אשר סבלה מחוסר יציבות, המלצת שירות המבחן היתה לביטול הרשעתו של הנאשם והעמדתו בצו מבחן למשך שנה בתנאי שימשיך בטיפול בתחום מניעת האלימות.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי הנאשם הודה והורשע בעבירה של הסגת גבול ובעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות בעקבות תקיפת בת זוגו לשעבר.

נטען כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם לקח אחריות למעשיו ומתמיד בטיפול במסגרת קבוצתית, כאשר המלצת קצינת המבחן היתה לאי הרשעה על מנת שלא לפגוע ברצף התעסוקתית של הנאשם, לאחר שנים של העדר תעסוקה.

ב"כ המאשימה טען כי לא הוצגו סימוכין לפגיעה תעסוקתית עתידית ולא מתקיימים במקרה הנדון התנאים אשר נקבעו בפסיקה לגבי אי הרשעה.

נטען כי לאורהודאתו של הנאשם, החסכון בזמנו של בית המשפט והעדר הרשעות קודמותמחד גיסא, אל מול חומרת העבירות מאידך גיסא, עתירת המאשימה הינה להותרת ההרשעה על כנה, תוך השתת מאסר על תנאי, פיצוי, התחייבות להימנע מעבירה ושל"צ.

טעונו ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מסכת חייו הסבוכה והעמוסה של הנאשם עולה מקורות חייו כפי שמופיע בתסקיר מיום 21.10.14. נטען כי הנאשם הינו אדם חיובי, אשר יכולותיו הנפשיות נפגמו במהלך השירות הצבאי, עד כי נזקק לטיפול תרופתי ופסיכולוגי.

נטען כי גם בגילו כעת, בהיותו כבן 45, הוא עדיין לא הגיע ליציבות תעסוקתית, ובהעדר מקצוע וכלים הוא מחליף מקומות עבודה בנסיונותיו לעזור בכלכלת בנו היחיד ולעמוד בתשלום מזונותיו.

נטען כי יחסיו עם המתלוננת טעונים על רקע הליך גירושין ומאבקים הדדיים לקבלת משמורת על בנם היחיד.

נטען כי יחסים אלו היוו זרז להתפרצותו ולהתנהגותו של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מודע למצבו ומכיר באחריותו, וכי אף פנה ביוזמתו לשירות המבחן להשתלב בטיפול.

נטען כי על פי דיווח שירות המבחן הנאשם התמיד בטיפול עוד שנתיים בטרם הגיע לאבחון בשירות המבחן.

עוד נטען כי כאשר מצרפים את גילו של הנאשם, העדר הכשרה מקצועית והעדר יציבות תעסוקתית, להרשעה, הרי שסיכויי להתקבל לעבודה או להישאר בחברת הסלולאר הנוכחית אליה התקבל, קטנים במיוחד.

נטען כי הפסיקה המובאת להלן מציגה כי המבחנים בהלכת כתב אינם מבחנים סגורים, ויש מקום להתייחסות לכך שמדובר במעידה אחת ולהשלכה של הרשעה על אפשרויות העסקתו של הנאשם בהווה ובעתיד.

עוד נטען כי כל מאמציו של הנאשם נעשים למען כלכלת בנו ואף המתלוננת לא הביעה התנגדותה להימנעות מהרשעה.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה לגבי אי הרשעה.

הוגש ת.פ. (בימ"ש מחוזי ירושלים) 1231/01 **מד"י נגד פלדה, קליין, ביטון, אפרתי והעמותה לקידום הכדורסל ירושלים**. באותו ענין התייחס כבוד השופט בעז אוקון לכך שאת ההוראות המקלות בדבר אי הרשעה יש להועיד למקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק אשר נגרם כתוצאה מההרשעה לבין חומרתה של העבירה. עם זאת, אין לפרש נוסחה זו באופן מצמצם מדי ואף הרשעות בעבירות חמורות יכולות להתבטל במקרה המתאים, כאשר לצורך ביטול הרשעה יש לשקול את עברו של הנאשם, חומרת העבירה, נסיבות ביצועה, מידת הפגיעה במתלוננת והסבירות שהנאשם יחזור על מעשיו, וכן האם מדובר בדפוס התנהגות כרוני או מקרי.

הוגש ת.פ. (שלום י-ם) 7350-08 **מד"י נגד ערן סיני**. באותו ענין הודה הנאשם בביצוע עבירה של סחר בסם מסוכן ועבירה של תיווך לעסקה של סחר בסם מסוכן, כאשר הנאשם עצמו לא צרך סמים וביצע העבירות הנדונות כדי לרצות את סביבתו. בהעדר רישום פלילי קודם, לאור גילו הצעיר וההשפעה הצפויה של הרשעה על עתידו נמנע בית המשפט מהרשעתו וקבע - כי על בית המשפט לתת את הדעת בדקדקנות גם לשאלה האם הנדון שלפניו לא ינזק בפועל מעבר למה שהחוק התכוון, אם יורשע במקרה המסוים הנדון לפניו.

כן הוגשת ת.פ. (ראשל"צ) 2564-09 **מד"י נגד יצחק בובליל** בו יוחסה לנאשם עבירה של תקיפה. בית המשפט התייחס

לגילו של הנאשם, שהיה כבן 52, לכך שמדובר באירוע חד פעמי ולרקע הנורמטיבי של הנאשם וקבע כי אובדן מקור פרנסתו ומעמדו של אדם בגילו של הנאשם עלול להוות מכה קשה מנשוא לנאשם ולמשפחתו ואף לאינטרס של החברה שכן היוותו של הנאשם במקום עבודה מסודר ומכובד הופך את הנאשם למועיל לחברה ולא לנטל. לאור זאת נמנע בית המשפט מהרשעת הנאשם.

הוגש ת.פ. (שלום ת"א) 51322-07-10 **מד"י נגד מיכאל נבעה**. באותו ענין הורשע הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטר, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והיזק לרכוש. בית המשפט ביטל ההרשעה לאור הרקע הנורמטיבי של הנאשם, בהתחשב בהעדר עבר פלילי ולאור עיסוקו כמטפל באמנות והמלצת שה"מ כי הרשעה תפגע במקור פרנסתו.

לאור זאת עתר ב"כ הנאשם לביטול הרשעתו של הנאשם.

הנאשם טען בבית המשפט במסגרת הטענות לעונש.

לדבריו הוא בוש במעשיו ובמקום אליו הגיע במעשה החד פעמי אשר ארע, ומאמציו לתקן דרכיו הינם הוכחה עד כמה צר לו. עוד נטען כי המתלוננת אף עזרה לנאשם לשכתב את קורות חייו כדי להגיש מועמדותו לעבודה, וגם שם לא הסתיר את המעשה על מנת שלא יהווה מכשול בעבודתו בבתי ספר עם מחשב.

דין

לאחר ששקלתי טענות הצדדים לענין ההרשעה, אני סבורה כי מאחר שמדובר באירוע אלימות חד פעמי שארע על רקע סכסוך גירושין טעון, כאשר רף האלימות הינו נמוך יחסית, אין מדובר בדפוס התנהגות אלימה, אין תיקים פתוחים נוספים ועברו של הנאשם נקי, ולאחר האירוע הנאשם נרתם לתהליך טיפולי ממושך הן בפן הנפשי והן בפן ההתנהגותי ונמצא כיום בתפקוד טוב ויציב בכל המישורים, הרי שנתונים אלה מצמצמים מאד את האינטרס הציבורי בהותרת הרשעתו על כנה.

מנגד, נראה כי נוכח העדר הציבות התעסוקתית של הנאשם עד עתה וקשייו בתחום זה, הנובעים ממצבו הנפשי שהידרדר במהלך שירותו הצבאי, הותרת ההרשעה על כנה עלולה לצמצם את סיכויי להתקבל כעובד מן המניין במקום העבודה הנוכחי או להשתלב בעבודה אחרת במקרה שתעסוקתו הנוכחית תופסק מסיבה כלשהי. בנוסף, יש חשיבות להעמדת הנאשם במבחן לצורך המשך הטיפול והפיקוח על תפקודו.

לפיכך אני סבורה כי מתקיימים במקרה דנן התנאים לביטול ההרשעה בהתאם להלכת **כתב**.

לפיכך אני מבטלת את הרשעת הנאשם ומעמידה אותו בפיקוח שירות המבחן למשך שנה.

אני מחייבת את הנאשם לפצות את המתלוננת בסך של 1,000 ₪ אשר יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.7.15. ככל שיש הפקדה בתיק מ"י 33216-08-12, יקוזז הפיצוי מההפקדה והיתרה תוחזר למפקיד.

ניתן היום, 09 יוני 2015, במעמד הצדדים.